

Království poníků U

KOUZELNÝ ZÁVOD

Chloe Ryderová

barbóok

bamb**oo**k

Se zvláštním poděkováním Julii Sykesové

Chloe Ryderová

Království poníků Kouzelný závod

Ilustrace Jennifer Milesová

Přeloženo z anglického originálu *Princess Ponies: A Dream Come True*
Tento překlad je vydáván Nakladatelstvím Grada Publishing, a. s.,
po dohodě s Bloomsbury Publishing Inc. Všechna práva vyhrazena.
Text copyright © 2013 by Awesome Media and Entertainment Ltd
Illustrations copyright © 2013 by Jennifer Miles
Translation © Radka Svobodová, 2020

Vydala Grada Publishing, a. s., pod značkou BAMBOOK
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
obchod@grada.cz, www.grada.cz
tel.: +420 234 264 401
jako svou 7740. publikaci

Překlad Radka Svobodová
Odpovědná redaktorka Olga Tesařová
Grafická úprava a sazba TypoText
První vydání, Praha 2020
Vytiskla Tiskárna TNM print, s. r. o.

© Grada Publishing, a. s., 2020

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy
Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektro-
nické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové,
elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu
nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

ISBN 978-80-271-1844-1(pdf)
ISBN 978-80-271-2232-5 (print)

Království poníků

KOUZELNÝ ZÁVOD

Chloe Ryderová

Královská

princezna Klára

královna Zora

princezna Blanka

princezna Zlata

princezna Romana

rodina

král
Ignác

princ
Tryskáč

princ
Blžsk

princ
Viehr

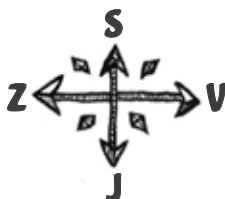
Oblačný les

sopka

Temný les

hrad Štáj

Rytířov

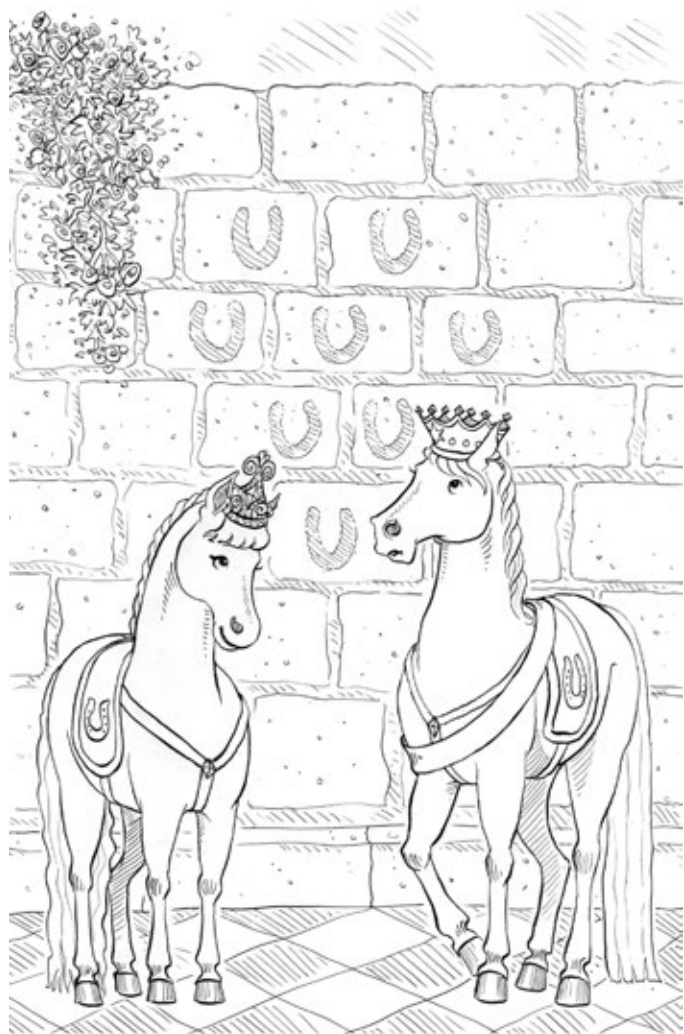

Bylo brzy ráno, těsně před svítáním. Na starobylém dvoře postávali dva poníci a smutně pozorovali prázdnou kamennou stěnu.

„Kam až moje paměť sahá, tahle zeď ještě nikdy nebyla prázdná. Nemůžu uvěřit, že odtud zmizely všechny podkovy – a ještě k tomu zrovna před letním slunovratem,“ řekl hřebec.

Bylo to krásné zvíře – měděně zbarvený poník se silnýma nohama a zářivýma očima, ozdobený červenou královskou šerpou.

Vedle něj stála klisna barvy palomino se zlatou srstí a čistě bílým ocasem, který splýval k zemi jako vodopád.

„Máme na jejich nalezení velmi málo času,“ připomněla.

Poníci s narůstajícím smutkem sledovali, jak tma pomalu mizí a vychází slunce. Když na nádvoří dopadly první sluneční paprsky a osvítily kamennou zídku, objevily se stopy po zlatých podkovách v místech, kde dřív visely.

„Letní slunovrat je nejdelším dnem roku,“ řekl tiše hřebec. „Během něj

musí naše starobylé podkovy znovu získat svou kouzelnou moc. Jestli se podkovy do osmi dnů nenajdou, osmého dne za soumraku jejich kouzelná moc zmizí a náš nádherný ostrov zanikne.“ Těžce si povzdechl a přitiskl se hlavou ke královně.

„Teď nás může zachránit jedině zázrak,“ prohlásil.

Královna smutně sklonila hlavu. Diamanty na její koruně se třpytily v prvních ranních paprscích.

„Musíme věřit,“ pronesla laskavě. „Ale cítím, že se ten zázrak blíží.“

Kapitola 1

Filipka Donaldová ospale zamžourala a rozhlédla se po neznámém pokoji. Na chvíličku vůbec nevěděla, kde je. Pamatovala si, že jela s rodinou na prázdniny k moři, ale tohle nebyl jejich prázdninový domek. Postel vedle ní se jí zdála obrovská, byla vystlaná slámou a pelest ve tvaru podkovy zdobily kokardy. A v té velké posteli tvrdě spal poník – princezna Romana!

V tu ránu si Filipka na všechno vzpomněla. *Byla* na prázdninách, ale pak ji dva neuvěřitelně velcí mořští koníčky zavezli do Rytířova, na kouzelný ostrov obydlený mluvícími poníky, kam žádná lidská noha dosud nev kročila. Čas tady plynul úplně jinak, a tak holčička zatím doma nikomu nechyběla, protože v jejím skutečném světě se hodiny na tu dobu zastavily.

Potkala princeznu Romanu a zjistila, že ostrov Rytířov se dostal do vážného nebezpečí. Na starobylé zdi na hradním nádvoří odjakživa viselo osm zlatých kouzelných podkov. Jednou za rok, v den slunovratu, bylo kouzlo podkov obnoveno energií ze slunce.

Jenže podkovy zmizely, a jestli se

do slunovratu nevrátí na své místo,
Rytířov bude nenávratně ztracen.

Filipku ohromilo zjištění, že ji
mořští koníčci přivedli do Rytířova
proto, aby právě ona ztracené kouzelné
podkovy našla. Včera, po dlouhém,
vzrušujícím a nebezpečném hledání,
se jí společně s princeznou Romanou
povedlo jednu z podkov vypátrat
na úpatí strašidelné sopky. Jenže bylo
potřeba najít ještě dalších sedm
ztracených podkov a do slunovratu
zbývalo už jen pět dní.

Filipka rychle vstala a rozhlédla se,
kde má oblečení. Večer si ho položila
na židli, ale teď na stejném místě leželo
úplně nové oblečení – bílý vršek
ozdobený růžovými a modrými

podkovičkami, elegantní růžové rajtky a sandály, které s tím vším dohromady skvěle ladily. Filipka si nové věci nadšeně oblékla, potom si od Romany vypůjčila jeden z jejích hřebínků a rozčesala si svoje tmavé kudrnaté vlasy.

Romana ještě pořád pochruovala.

„Vzbuď se, ty lenivé kopýtko,“ promluvila na kamarádku Filipka a mírně jí zatřásla.

Princezna Romana otevřela oči, zívla a zase oči zavřela.

„Na vyspávání teď není čas,“ napomenula ji Filipka. „Rytířov je stále v ohrožení.“

„Právě se mi zdál ten nejkrásnější sen,“ mumlala Romana. „Měla jsem holčičku jako mazlíčka.“ Najednou

zamrkala a zbystrila. „To nebyl sen!“ vykřikla. „Opravdu mám...“

Filipka se zamračila a našťvaně si zkrížila ruce na prsou.

„Mám na mysli novou a úžasnou kamarádku,“ spěšně vyhrkla Romana. „Dnes je velmi zvláštní den – měly bychom se na to připravit.“

Romana poodešla ke svému toaletnímu stolku a pročesala si svoji dlouhou bílou hřívu. Potom jí Filipka vložila na hlavu růžovou zdobenou korunku. Dala si záležet, aby to bylo přesně mezi uši. Když se jí to povedlo, šťastně se usmála.

„Teď můžeme vyrazit,“ vzrušeně prohlásila Romana.

Princeznin pokojíček se nacházel na vrcholu osmé věže hradu Stáj. Spěchaly dolů po točité rampě do přízemí a mířily rovnou do hradní jídelny na snídani. Cestou potkaly Romaninu starší sestru – princeznu Kláru.

Klára měla meruňkově zbarvenou srst, hřívu i ocas inkoustově černé a na hlavě jí zářila bílá lysinka.